

בא לביטוי בהתעלמות מהמימון האירופי הסודי השנוי במחלוקת. עשרות מיליוני היורו שמדינות אירופה מעניקות לארגונים שעוסקים בפעילות פוליטית מובהקת וחד-צדדית, מועברים לרוב ללא בקרה והערכה. עקיפת הצינורות הדיפלומטיים המקובלים, מתוך השפעה על השיח הדמוקרטי הפנימי, מחזקת את הביקורת של NGO Monitor בדבר ניצול שיח "זכויות האדם" לקידום אג'נדה פוליטית, לעתים אנטי-ישראלית.

יש לציין כי ההתמקדות בשקיפות היא אמצעי שמסייע לתורמים ממשלתיים ופרטיים לדעת איזו פעילות הם מממנים. יתרה מזאת, השקיפות מאפשרת לאזרח הישראלי תמונה מלאה של האינטרסים המניעים את הארגונים, על מנת שיוכל להביאם בחשבון במסגרת השיח הציבורי. במקום לעסוק בכך, צללה הכתבה לנקודת שפל מביכה שבה צוינה "האוריינטציה האנגלו-סקסית" של חברי NGO Monitor, בלי לדעת שכל חוקרי המכון הם ישראלים דוברי עברית, רובם לוחמים במילואים.

איתי ראובני

חוקר במכון המחקר NGO Monitor
אשקלון

קונסטנצה, קצת קשה לי להבין איך ג'נטלמניות מסתדרת עם פיקוד על תחנת שידור של צבא כיבוש, ואיך פסאודו מרדן הוא גבר מוצלח.

מאיר בביוף
ירושלים

חוסר הבנה

כתבתו של אורי בלאו, "מי שומר על השומרים?" (מוסף "הארץ" 10.2), על העמותה לאחריות ארגונים לא-ממשלתיים (NGO Monitor), מבלבלת בין שני ממדים הקשורים בפעילותם של ארגונים לא-ממשלתיים: הראשון הוא ההבדל המהותי בין מימון פרטי, הפטור ממס ללא הבחנה אידיאולוגית בהתאם לכללי הרמוקרטיה, לבין מימון ממשלתי זה, המונע ממדיניות וממנדט הבחורים, ומטרתו להשפיע על תהליכים פוליטיים פנימיים במדינה אחרת. הממד השני הוא אופי הפעילויות שאותן הכסף מממן, והשפעתן על החברה הישראלית והפלסטינית. שני אלו חיוניים כדי להבין את המחקרים של NGO Monitor.

חוסר ההבנה הבסיסי בתהליכי המימון של החברה האזרחית בישראל